

34- تحت الحمايه (Protectorat)

یکی از اشکال استعمارست. از نظر لغوی به معنای حمایت و پشتیبانی یک دولت بزرگ و نیرومند از یک دولت کوچک و ضعیف است. در حقیقت دول امپریالیستی به زور، به نیروی ارتش خود با قدرت اقتصادی خود نظام تحت الحمايه (پروتکتوز) را بر کشور کوچک تحویل می کنند، آن را زیر سیطره خود می گیرند و در عمل مبدل به مستعمره می کنند. در خلیج فارس نمونه های بسیاری از این سرزمین هاست که امپریالیسم انگلستان به نام تحت الحمايه کامل خود را در آنجا برقرار نموده، عمال دست نشانده خود را بر سریر حکومت نشانده و با یک سلسله قراردادهای نابرابر و تحمیلی زنجیر اسارت را محکم کرده است. تحت الحمايه اغلب با اشغال نظامی و با داشتن پایگاه های نظامی دریایی یا هوایی همراه است و چه بسا مرحله ای بوده است قبل از تبدیل کامل سرزمین مربوطه به مستعمره نظیر تحت الحمايه کره از جانب ژاپن در آغاز قرن کنونی و سپس تبدیل آن به مستعمره. در عصر ما جنبش پر توان آزادیبخش خلق ها اساس بساط تحت الحمايه را هم زمان با تلاشی عمومی سیستم استعماری در هم ریخته است.

35- تئوری (Theorie)

عبارتست از تعمیم تجربه و پراتیک اجتماعی. تئوری مجموعه ایست از اندیشه های راهنما در این یا آن زمینه دانستی های بشری عبارتست از توجیه و توضیح علمی قوانین تکامل در طبیعت یا در جامعه. تئوری که خود بر شالوده پراتیک و عمل پدید می گردد نقش فعالی در حیات جامعه در زمینه سایر شناسایی های علمی بشری ایفا می کند و به انسان ها دور نمای دقیق در فعالیت های علمی خود می دهد و پراتیک را به جلو می راند. مارکسیسم – لنینیسم می آموزد که وثیقه اجرای موفقیت آمیز وظایفی که در مقابل جامعه قرار دارد وحدت بین تئوری و پراتیک، بین اندیشه و عمل است. یک تئوری اگر با عمل انقلابی و پراتیک تحول بخش و تغییر دهنده همراه نباشد فاقد مضمون خواهد بود. پراتیک و عمل نیز اگر با چراغ راهنمای تئوری انقلابی روشن نگردد کور و بی ثمر خواهد بود. احزاب مارکسیست لنینیست پایه فعالیت خود را وحدت بین تئوری و عمل قرار می دهند. تئوری مارکسیسم – لنینیسم مجموعه اندیشه های راهنمای این دانش و قطب نمای علمی روشن و دقیق فعالیت ها و عمل احزاب کارگریست. نقش سازمان دهنده تئوری مارکسیستی لنینیستی در همین جاست که به احزاب کمونیستی و کارگری امکان می دهد در هر وضع و موقعیتی راه خود را بشناسند، جریان وقایع را پیش بینی کنند، فعالیت خود را بر اساس مشی علمی استوار سازند، مارکسیسم و لنینیسم آن چنان تئوری ایست که اجرای خلاق را ایجاب می کند.

فرا گرفتن دگماتیک و کتابی، به خاطر سپردن احکام و فرمول ها و تکرار کورکورانه آن ها به کلی با مارکسیسم – لنینیسم بیگانه است و کمترین نتیجه ای به بار نمی آورد. فرا گرفتن و به کار بستن خلاق تئوری مارکسیستی یعنی فرا گرفتن ماهیت آن، به کار بردن آن به مثابه راهنمای عمل، استفاده از آن در اقدامات پراتیک و برای حل مسائلی که در مقابل حزب و نهضت در شرایط مختلف و متغیر ظاهر می شود. چنین برداشتی یا چنین فرا گرفتن علمی، خود به تکامل تئوری می انجامد، آن را با احکام و استنتاجات جدید غنی می کند، تزه های نوین بر اساس وضع تغییر یافته تاریخی و شرایط جدید پراتیک اجتماعی به وجود می آید.